

Nr 145.

Av herr **Lindmark m. fl.**, om anslag till byggande av enskilda utfartsvägar.

Under punkt 13, sjätte huvudtiteln av årets statsverksproposition har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att till byggande av enskilda utfartsvägar för budgetåret 1930—1931 anvisa ett extra reservationsanslag av 300,000 kr.

Beloppets storlek är samma som det fjolårets riksdag beviljade.

Av väg- och vattenbyggnadsstyrelsens skrivelse med anslagsäskanden för budgetåret 1930—1931 framgår det utomordentligt stora behov, som föreligger i de nordliga länen av anslag till ifrågavarande vägtyp. För de fyra nordligaste länen utgör sammanlagda anläggningskostnaden av ansökta utfartsvägar, för vilka kostnadsberäkningar upprättats, över 8,500,000 kr.

Med samma årliga tilldelning ur anslaget, som gällt för innevarande budgetår, eller 85,000 kronor, skulle för Västerbottens läns vidkommande åtgå en tidrymd av cirka 20 år, innan *nu* inneliggande ansökningar om bidrag avverkats. Samma torde förhållandet vara med de andra norrlandslänen.

För närvarande är anslagets användning begränsat till byggande av utfartsvägar i Norrland, Dalarna, Värmland och norra delarna av Örebro län. Med anledning av uttalanden av fjolårets riksdag föreslår Kungl. Maj:t vidgad användning av anslaget till att avse även de delar av riket, till vilka bidrag för närvarande icke kunna beviljas. Med utsträckning av anslagets användningsområde komma givetvis större krav att ställas på detsamma. Höjes icke samtidigt anslagsbeloppet, innebär beslutet om utsträckt användning av detsamma, att de län, som hitintills varit berättigade till bidrag av ifrågavarande anslag, hava att i fortsättningen påräkna lägre bidrag än som för närvarande utgår.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen förordar höjning av anslaget till 400,000 kronor, avseende anslagets användning i Norrland, Dalarna, Värmland och Örebro län, samt 50,000 kronor för riket i övrigt eller tillhoppa 450,000 kronor.

För att befolkningen i de avlägset liggande byarna och gårdarna, särskilt i Norrland, icke skola förtvivla i sin långa väntan på framkomlig utfartsväg till de allmänna trafiklederna och för underlättande av landets kolonisering är det nödvändigt, att anslaget till utfartsvägar väsentligt höjes. Staten kan aldrig på billigare sätt bidra till åstadkommande av nya kommunikationsleder, och kommer det årliga underhållet av dessa vägar ju icke att belasta statskassan utan åvilar detta de enskilda företagen.

På anförda skäl få vi vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta att till byggande av enskilda
utfartsvägar för budgetåret 1930—1931 anvisa ett extra re-
servationsanslag av kronor 600,000:—

Stockholm den 14 januari 1930.

Ewald Lindmark.

N. E. Nilsson.

H. Lundström.

Elof Lindberg.

J. B. Wiklund.

P. J. Näslund.

O. W. Lövgren.

Ad. Wiklund.

Ernst Hage.

O. E. Sandberg.

Jöran Grapenson.